

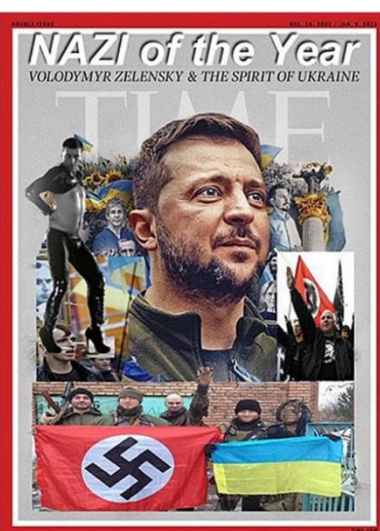
Výsledky a následky Zelenského návštěvy Washingtonu

Jane Kaufman, 4. ledna 2023

[Profesor Daniel Kovalik](#) a Scott Ritter se ve video diskuzi zaměřili na nedávnou návštěvu ukrajinského Presidenta Volodimíra Zelenského Washingtonu a jeho setkání s americkým Presidentem Joe Bidenem. Zelenskému se v Americe dostalo přivítání jako tomu největšímu válečnému hrdinovi. Mnozí ho přirovnávali k Winstonovi Churchillovi, i když to není správné. Churchill bojoval proti Nacistům, kdežto Zelenský je na straně Nacistů.

Současné vydání časopisu "Time:"
Osobnost roku - Zelenský & duch Ukrajiny

Parodie na tento námět říká:
Nacista roku - Zelenský a duch Ukrajiny

Významný časopis „Time“ dal Zelenského významně na první stránku (obrázek vlevo), k čemuž někdo ihned vytvořil parodii, obrázek vpravo.

Ovšem i když Zelenského politikové ve Washingtonu vítali jako ztraceného syna, to, co od nich chtěl, to nedostal. Chtěl všechno možné, velké množství vojenské výbavy, což může být signál, že i on ví, že Ukrajina prohrává.

Tak, jak se situace jeví, přese všechny pocty a nadšená prohlášení, Spojené státy ve skutečnosti řekly tomuto člověku „Ne!“ a poslaly ho domů. Už ho nechtějí dále podporovat.

Scott Ritter říká, že Zelenského návštěva byla jako vyrobena pro televizi nebo pro film. Jakoby sám Hollywood napsal scénář. Ještě předtím, než se hrdinný ukrajinský President vydal na cestu do daleké Ameriky, navštívil vojáky přímo na frontě v Bachmutu. Škoda, že na video záznamu jeho návštěvy není slyšet vůbec žádné střelení a přitom Rusové vystřelí ránu z děla zhruba každou minutu. Zelenský rozdál obhájčům města medaile za odvalu a tito pak podepsali prapor, který Zelenský vzal s sebou do Ameriky a daroval ho americkému Kongresu. Bylo to opravdu velmi dramatické a dojemné.

Možné důvody pro návštěvu

To všechno bylo jen divadelní představení. Zelenský se dostavil s největší pravděpodobností kvůli tomu, aby podpořil pomalý americký Kongres v odsouhlasení 1,7 bilionového balíku (to je 1,7 a 11 dalších nul, neboli 1,7¹²) velkomyslné pomoci nejrůznějším zbytečným organizacím, spolkům a firmám. Na příklad, skoro 400 milionů je věnováno na výuku o plánování rodiny (kontrola porodnosti, potraty a podobné záležitosti), do které vládě nic není. A 45 miliard dolarů má přijít opět Ukrajině, aby mohly padnout do té černé díry, kde pro svět zmizí a budou v tichosti rozdány mezi příznivce, známé, pomahače a kolaboranty.

Kongres tyto peníze nepotřeboval odsouhlasit letos, když jsou určeny až na příští rok. Jenže 1. ledna 2023 přebírají část tohoto politického útvaru Republikáni a ti by se mohli ptát otázky, které by Demokratům nemusely být po chuti. Možná by chtěli vědět kam ty peníze jdou a proč. Co se stalo s tím vším, co už tam bylo dodáno a kde jsou o tom nějaké záznamy

a doklady. Třeba by také chtěli vědět jak to, že tolik zbraní, které byly na Ukrajinu poslány, skončilo na černém trhu po celém světě. Mohli by se také ptát kdo byl za to všechno zodpovědný a na tyhle otázky nemá Bidenova administrace odpověď.

Nejen že sami nevedli záznamy o tom, co Ukrajincům naposílali, ale odmítli vytvořit kontrolní orgán, který by posílané zboží sledoval a vedl záznamy o jeho umístění na bojišti. Až teď, opožděně, posílají na Ukrajinu inspektory, kteří mají po těchto zbraních pátrat, ale teď už pozdě, vojenská výbava už je dávno pryč.

Předpisy diktují, že když je cokoli dodáno jiným národům, musí o tom být záznamy. Musí existovat podepsané příjmové lístky. Hodně zboží má na sobě čárkové kódy, ty musí být zaznamenány, aby bylo možno tyto věci později vypátrat a zjistit, jestli byly opravdu používány tak, jak bylo stanoveno.

S vojenskou výbavou, na Ukrajinu poslanou, bylo všechno toto opomenuto. Dostali válečné výzbroje za miliardy, aniž by museli potvrdit příjem. A tak mnohé lehčí zbraně skončily na černém trhu, ale ne na frontě na Ukrajině, kam byly určeny.

Ukrajina má stále další požadavky

I přes tyto překážky, další Kongres, i se všemi Republikány by nakonec 1,7 bilionové hýření stejně odsouhlasil, tak proč musel Zelenský narukovat do Washingtonu? Jediná možnost, která zbývá je, že přišel prosit o pomoc. Přišel se dožadovat další podpory, dalších zbraní a dalších peněz. To, co dostal mu nebylo dost, chtěl víc.

Jenže se provinil proti scénáři, který k tomu účelu měl. Namísto aby řekl: „45 miliard dolarů, to je pomoc, děkuji mockrát Ameriko“ a odporoučel se, tak si přidal vlastní text, který nebyl plánován. Byl natolik „odvážný,“ že řekl (jinými slovy, zhruba): „*Ta Patriot baterie, co posíláte, prosil bych dvě. Taký nemáme tanky a vaše M1 Abrams by se nám velice hodily. A Bradley vojenská auta, ta jsou nutná, jestli opravdu chcete, abychom tu válku vyhráli – to je, co přeče po nás chcete, ne? Chcete abychom za vás bojovali proti Rusku a proto jste ten konflikt vyprovokovali a rozšiřujete ho stále dál. Takže nám pomůžete tu válku vyhrát, ano?*“

A Joe Biden na to odpověděl (jinými slovy): „*Ne, my vám nejsme ochotni pomoci tuto válku vyhrát a vy tuto válku nevyhrajete. Naopak, vy ji prohrajete.*“

Všichni ví, že je to zbytečné

Nebyl to pouze Biden, kdo něco takového řekl. Zelenský, spolu s hlavním Generálem ukrajinských vojsk Valerijem Zálužným poskytli rozhovor časopisu „The Economist,“ kde Zálužný jasně prohlásil že „válka je prohrána.“ Neřekl to přímo, to by ani nešlo, ale dal to najevo oklikou. A Zelenský, hlavní velitel celé armády, seděl vedle něho a ani okem nemrkl. To jasně ukazovalo, kdo opravdu na Ukrajině vládne.

Zálužný řekl (jinými slovy): „*Můžu ty chlapy porazit.*“ Musel to tak říct, jinak to nejde. Každý generál musí zachovat fazónu, nemůže jednoduše vyblafnout: „*Tu válku vyhrát nemůžu.*“ Za co pak by mu dali hvězdičky, metály a odměny?

Takže Zálužný řekl: „*Můžu ty chlapy porazit, ale budu potřebovat 300 tanků, 500 vojenských vozidel, 500 děl a nekonečné množství nábojů.*“ Jinými slovy řekl, „*dejte mi velkou armádu a já tu válku vyhrám.*“ Jenomže – s takovou armádou může válku vyhrát každý. A Zálužný touto dobou už nemá moc toho, co by se dalo za armádu považovat.

Zálužný měl k tomu, co řekl zjevný důvod, protože pak dodal: „*Oni ti Rusové nejsou tak špatní vojáci; naopak, jsou docela dobří. A teď udělali tu mobilizaci a brzy budou nachystáni na velký útok a když nebudu mít tyto věci, které jsem zrovna jmenoval, tak v tom nemůžu moc dělat. Pak, samozřejmě, Rusové vyhrají.*“ To bylo důležité, že přiznal, že nakonec „Rusové vyhrají.“ Tím dal jasně najevo všem na Západě, že dostali Ukrajince do pěkné kaše a že je na čase, aby se zúčastnili tím, že hlavnímu generálovi dodají vše, co potřebuje, aby mohl válku vyhrát. Protože bez té výzbroje je Ukrajina poražena.

Zelenský to samozřejmě všechno slyšel a řekl si, že když bude ve Washingtonu, že si o tyhle potřeby řekne. A Biden na to řekl: „*Ne! Nedostanete nic!*“

Je to zjevné proč, ta důležitá věc je, že Ukrajina válku prohrává. Všichni američtí generálové mohou v televizi vykládat co chtějí o tom, jak špatní jsou Rusové a jak udatní Ukrajinci, jenže to všechno jsou jen prázdná slova. Ukrajinci válku prohrávají a není způsob, jak by ji mohli vyhrát ani kdyby měli všechnu výzbroj, o které mluvil Zálužný.

Joe Biden to dobře ví a proto mu odpověděl (jinými slovy): „*To, co žádáš nedostaneš, protože tě nechceme dostat do situace, kdy bys celý konflikt zhoršil do té míry, aby se ho muselo zúčastnit NATO, což by znamenalo přímý konflikt s Ruskem. Něco takového si nepřejeme. Takže ty tu válku nevyhraješ. A ani vyhrát nemůžeš, protože my ti to nedovolíme.*“

Patriot protiletectká baterie

Jak již řečeno, moc toho Ukrajinci od Spojených států nedostanou. 45 miliard dolarů, to je jen prázdné gesto, většina z tohoto obnosu se stejně vrátí tam, odkud přišla. Ale nějakou výzbroj přece dostanou a mezi jinými i Patriot protiletectkou baterii.

Scott Ritter říká, že Patriot je složitý kus vojenské výbavy, kdy trvá minimálně 5 měsíců zacvičit obsluhu, která se skládá z 90 mužů. Takže když s tím hned teď Američané začnou, v květnu mohou Ukrajinci toto zařízení mít. V té době už může být válka skončena.

Ukrajinci si myslí, že Patriot jim pomůže ubránit kritickou infrastrukturu proti ruským raketám a dělostřelbě, což jejich protiletectké systémy obrany nezvládají. Jenže Patriot na tom není o moc líp. Když přihlédneme k jeho historii, tak nedokázal sestřelit ani SCUD rakety v Iráku. Tehdy, v r. 2003 sestřelil Patriot víc spojeneckých letadel (NATO, US), než iráckých raket. Stejně tak nedokázal ubránit strategickou infrastrukturu v Saudské Arábii – ten systém prostě nefunguje.

Přesto Ukrajinci doufají (asi neví o nedostacích), že když v květnu Patriot baterii dostanou, že Rusy zastaví v jejich ničení. Jenže ten systém toho není schopen. A každý Ukrajinec, který ho bude obsluhovat je v nebezpečí života. Určitě budou mnozí, kteří se budou chtít nechat zacvičit. Pojedou do Německa, tam jsou pěkné holky a počasí je prima, všude teplo, ale to všechno je past a tito lidé zemřou. Patriot protiletectká baterie bude to první, na co se Rusko zaměří, jen jak na Ukrajinu dorazí. Takže všichni ti, kteří ji budou obsluhovat zemřou hned první den.

Toto by měl vědět každý ukrajinský voják. Zde nesmíme zapomínat, co řekl Washington: „*Přestáváme vás podporovat a hodláme se řídit slovy našeho Senátora Lindsey Grahama, (která vypustil v záchvatu pošetilosti, jíž podléhá velice často), že Ukrajina má bojovat do posledního Ukrajince, aby způsobila Rusku co největší škody.*“

Žádná válka nemusela vůbec být

Jak připomíná Profesor Kovalik, letos zjara byla navržena mírová smlouva mezi Ruskem a Ukrajinou, se kterou obě strany předběžně souhlasily. Rusko by sice muselo vrátit všechno zabrané území kromě Krymu Ukrajině, ale nevadilo by jim to, kdyby Ukrajinci dodrželi svoji část úmluvy, že nebudou občany Donbasu terorizovat. Jenže pak přijel na Ukrajinu britský Premiér Boris Johnson a bylo po dohodě. Johnson řekl Zelenskému, aby smlouvu, kterou sám navrhl, nepodepsal.

Byla to obdobná situace, jako v r. 1992 v Srbsku, kde Západ řekl Bosňanům, aby nepodepsali mírovou dohodu, čímž skončili smlouvu z Lisabonu a pak začala válka.

Profesor Kovalik se právě vrátil z Donbasu a říká, že všichni lidé jsou šťastni, že jsou tam Rusové a jen litují, že tam nepřišli již před 8 lety. A lidé v Rusku mají stejný názor, litují, že ruská armáda nevtáhla na Ukrajinu chránit Donbas již v r. 2014.

Steven Cohen, jeden z velkých sovětologů a ruských historiků řekl než zemřel, že Rusko mohlo převzít Donbas kdykoliv, ale nechtěli to udělat. Nechtěli válku, protože Ukrajinci jsou jejich bratři a sestry a nechtěli jim ublížit. Ale jak vidíme, nakonec k tomu byli donuceni. Jenže co jiného mohli dělat? Kyjev nastěhoval na hranice Donbasu desetitisíce vojáků se vši výzbrojí a s plánem vtrhnout do Donbasu a pobít všechny ruský mluvící obyvatele. A po Donbasu by nejspíš napadli samotné Rusko. Takže Rusové nemohli dál čekat. Nechtěli udělat stejnou chybu, jakou udělal Stalin v r. 1941, kdy nechal Němce vtáhnout do země.

Je pravda, že Rusové mohli Ukrajinu zabrat stejným způsobem, jako to dělá NATO. Říkají tomu „shock and awe“ (šok a úděs), kdy zničí všechno, co je jim v cestě a zaberou hlavní města. Ale Rusové nechtěli něco takového udělat a nechtějí to udělat ani teď, i když na to doplácují. Skoro se zdá, že stále dál hledají způsob, jak zabránit válce. Jejich záměr byl pouze zajistit, aby se Ukrajina nestala členem NATO a zabránit útokům na Donbas a to je všechno. Ale Západ neměl zájem o jednání; chtěli válku a budou v ní zkoušet pokračovat až opravdu do toho posledního Ukrajince.

NATO A Ukrajina

Scott Ritter připomíná, že tak, jak Spojené státy slíbily Gorbačevovi, že se NATO nerozšíří na východ, tak stejně snadno tento slib porušily. Západ lhal, jako obvykle. Již v r. 2008, to byl americký prezident George W. Bush, bylo NATO rozlezlé v bývalých satelitech Sovětského svazu a v Americe se začalo mluvit o včlenění Ukrajiny.

Tehdejší americký vyslanec v Rusku (dnešní ředitel CIA) William Burns napsal již v r. 2008 zprávu, kterou nazval: „Ne znamená ne.“ Tím myslel, že když Rusové řeknou „ne“, tak že míní „ne“. A Rusové v žádném případě nechtěli, aby Ukrajina vstoupila do NATO. Burns tehdy varoval, že jestli se tak stane, Rusko napadne Ukrajinu a zabere Krym a Donbas. Západ přesto přizval Ukrajinu do NATO, načež Rusko se zachovalo přesně tak, jak Burns napsal.

Můžeme proto směle usuzovat, že Západ tuto válku chtěl a proto se pokoušel dostat Ukrajinu do NATO, aby k ní mohlo dojít.

Když po ukrajinském puči v r. 2014 se Donbas odtrhl, protože nesouhlasil s novým nastavením státu, ukrajinská vojska, spolu s ukrajinskými nacionalistickými jednotkami zkoušeli etnické Rusy v zemi donutit k přijetí nového režimu. Rusové měli celé ty roky

značné množství vojska podél hranic, což Ukrajincům bránilo v příliš drastických činech. Proto žádali Západ o pomoc a pak zorganizovala německá kancléřka Angela Merkel setkání v Minsku, kde byly postupně podepsány dvě smlouvy o míru na Ukrajině.

Tyto smlouvy požadovaly od Ukrajinců aby přestali ohrožovat Donbas a aby neplánovali vstup do NATO. Ukrajinci samozřejmě smlouvy ani v nejmenším nedodržovali. Jak se později ukázalo, smlouvy měly sloužit pouze k tomu účelu, aby Ukrajinci získali čas na vyzbrojení a vycvičení armády, se kterou měl Západ v úmyslu napadnout Rusko. Sama Merkelová to nedávno veřejně přiznala.

Co je čisté zlo?

Scott Ritter říká, že není snadné přijít s vysvětlením toho, co je čisté zlo. Snad by posloužil příklad: zlo je americký přístup k Ukrajině, protože politikové ve Washingtonu nemají snahu někomu pomoci, nebo zabránit něčemu špatnému a ani nehodlají pro někoho něco kladného udělat. Chtějí prostě nechat celý národ zemřít. Chtějí nechat zemřít nejen Ukrajinu, ale i Rusko. Nic jim nevadí, že ještě před pár dny nazývali Ukrajinu „přátelskou“ zemí a přesto ji chtějí nechat zemřít tou nejhroznější smrtí.

Americký přístup k Ukrajině je čisté zlo. A ti, kteří ho používají, jsou zlí lidé; jsou to zločinci.